

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver și E. Manhaeve, agenți, asistați de K. Sawyer, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei ECHA, publicată la 18 iunie 2010, privind identificarea acidului boric (CE nr. 233-139-2) și a tetraboratului de disodiu, anhidru (CE nr. 215-540-4) drept substanțe care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3) și care include aceste substanțe pe lista substanțelor candidate la o eventuală includere în anexa XIV la regulamentul menționat, în conformitate cu articolul 59 din acest regulament

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Etimine SA și AB Etiproducs Oy la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).
3. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 288, 23.10.2010.

Ordonanța Tribunalului din 21 septembrie 2011 — Borax Europe/ECHA

(Cauza T-346/10) (¹)

(„Acțiune în anulare — REACH — Identificarea acidului boric și a tetraboratului de disodiu, anhidru drept substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)

(2011/C 340/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Borax Europe Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: K. Nordlander, avocat, și H. Pearson, solicitor)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: M. Heikkilä și W. Broere, agenți, asistați de J. Stuyck și de A.-M. Vandromme, avocați)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Oliver și E. Manhaeve, agenți, asistați de K. Sawyer, barrister)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei ECHA, publicată la 18 iunie 2010, privind identificarea acidului boric (CE nr. 233-139-2) și a tetraboratului de disodiu, anhidru (CE nr. 215-540-4) drept substanțe care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3) și care include aceste substanțe pe lista substanțelor candidate la o eventuală includere în anexa XIV la regulamentul menționat, în conformitate cu articolul 59 din acest regulament

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Borax Europe Ltd la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA).
3. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 288, 23.10.2010.

Ordonanța Tribunalului din 23 septembrie 2011 — Ahoua-N'Guetta și alții/Consiliul

(Cauza T-193/11) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d'Ivoire — Acțiune în anulare — Inacțiunea reclamantului — Nepronunțare asupra fondului”)

(2011/C 340/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Timothée Ahoua-N'Guetta (Abidjan, Côte d'Ivoire), Jacques André Monoko Daligou (Abidjan); Bruno Walé Ekpo (Abidjan); Félix Tano Kouakou (Abidjan); Hortense Sess (Abidjan); et Joséphine Suzanne Ebah (Abidjan) (reprezentant: J. C. Tchikaya, avocat) (reprezentant: J.-C. Tchikaya, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și M. Chavrier, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire (JO L 11, p. 36) și, pe de altă parte, a Regulamentului (UE) nr. 25/2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Côte d'Ivoire (JO L 11, p. 1), în măsura în care aceste acte îi privesc pe reclamanți.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra acțiunii.
2. Îi obligă pe domnii *Timothée Ahoua-N'Guetta, Jacques André Monoko Daligou, Bruno Walé Ekpo, Félix Tano Kouakou și pe doamnele Hortense Sess și Joséphine Suzanne Ebah la plata cheltuielilor de judecată.*
3. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție a Republicii Côte d'Ivoire.

(¹) JO C 152, 21.5.2011.

Ordonanța Tribunalului din 23 septembrie 2011 — Bro Grébé/Consiliul

(Cauza T-194/11) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d'Ivoire — Acțiune în anulare — Inacțiunea reclamantei — Nepronunțare asupra fondului”)

(2011/C 340/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Geneviève Bro Grébé (Abidjan, Côte d'Ivoire) (reprezentant: J. C. Tchikaya, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și M. Chavrier, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire (JO L 11, p. 36) și, pe de altă parte, a Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire] (JO L 11, p. 1), în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă pe doamna *Geneviève Bro Grébé la plata cheltuielilor de judecată.*
3. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererilor de intervenție formulate de Comisia Europeană și de Republica Côte d'Ivoire.

(¹) JO C 152, 21.5.2011.

Recurs introdus la 18 iulie 2011 de L împotriva Hotărârii pronunțate la 7 iulie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-116/7, L/Parlamentul European

(Cauza T-317/10 P)

(2011/C 340/51)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Recurent: L (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: Audrey Sèbe și Vitautas Sviderskis, avocați)

Cealaltă parte în proces: Parlamentul European

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- Anularea Hotărârii pronunțate la 7 iulie 2010 de Tribunalul Funcției Publice în cauzele conexe F-116/07, F-13/08 și F-31/08, L/Parlamentul European;
- admiterea în întregime sau în parte a concluziilor formulate de acesta în primă instanță;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă opt motive.

1. Primul motiv întemeiat pe interpretarea eronată a noțiunii „decizie adoptată ca răspuns la reclamație”. Potrivit recurentului, decizia din 10 iulie 2007 a autorității abilitate să încheie contractele de muncă (denumită în continuare „AAlC”) din cadrul Parlamentului European este considerată în mod eronat o nouă decizie de concediere care revocă prima decizie de concediere, în măsura în care aceasta nu a dispus repunerea în situația anterioară adoptării primei decizii;
2. Al doilea motiv întemeiat pe inadmisibilitatea deciziei AAlC din 13 februarie 2008 de respingere a celei de a doua reclamații formulate de recurent, în măsura în care recurentul nu a primit această decizie decât la 27 februarie 2008, și anume după introducerea celei de a treia acțiuni, la 25 februarie 2008;